

I. ČLTK REVUE

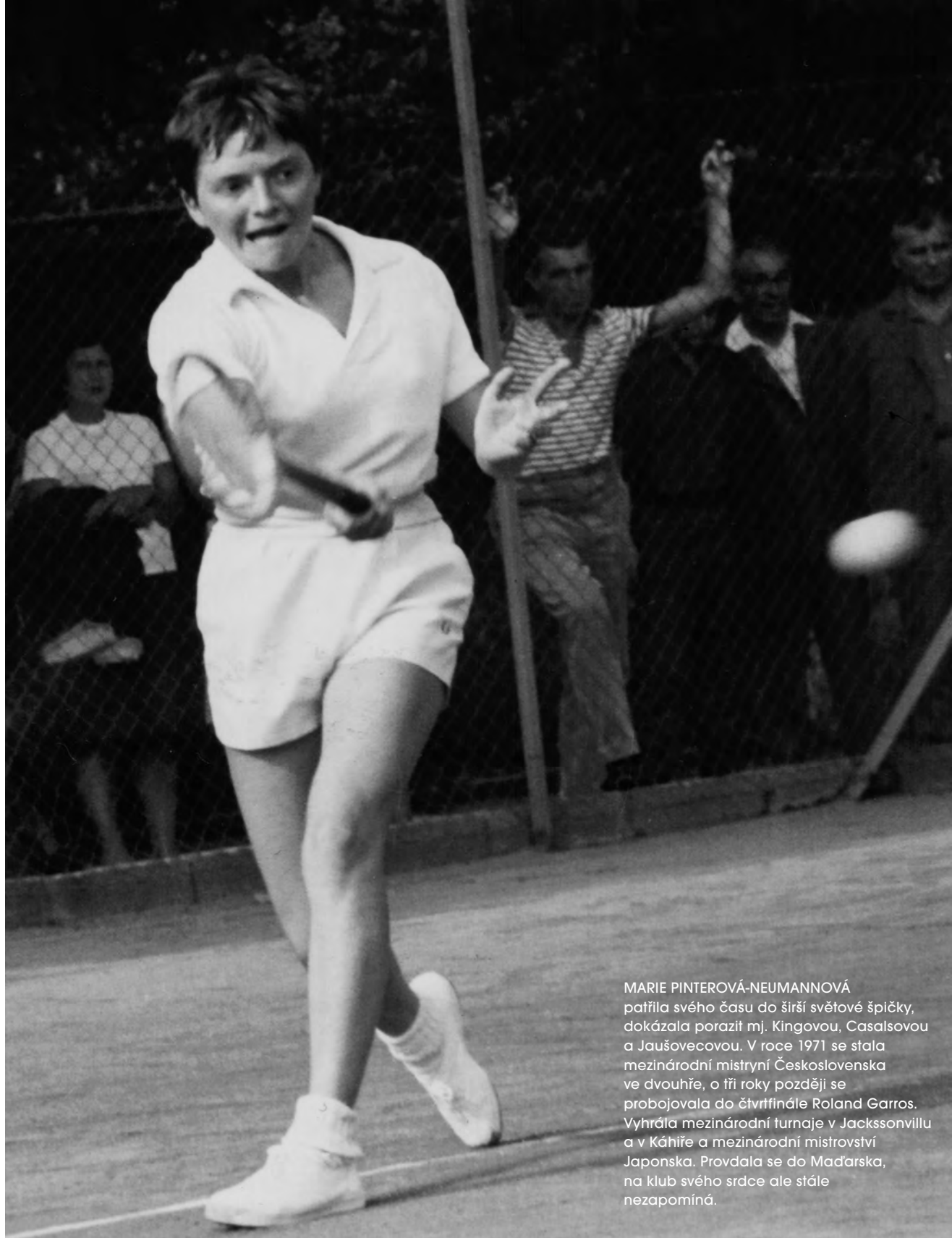

MAKI & KÁJA
**KAŽDÁ JINÁ,
OBĚ HVĚZDY**

PRAGUE OPEN
PŘÍŠTĚ V KVĚTNU

ŽIVOTNÍ ROK
JONÁŠE FOREJTKA

MARIE PINTEROVÁ-NEUMANNOVÁ patřila svého času do širší světové špičky, dokázala porazit mj. Kingovou, Casalsovou a Jaušovecovou. V roce 1971 se stala mezinárodní mistryní Československa ve dvouhře, o tři roky později se probojovala do čtvrtfinále Roland Garros. Vyhrála mezinárodní turnaje v Jackssouvillu a v Káhiře a mezinárodní mistrovství Japonska. Provdala se do Maďarska, na klub svého srdce ale stále nezapomíná.

1893–2019

126 LET • I. ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA

Vážení členové klubu, milí tenisoví příznivci,

pomalou končí veleúspěšná sezona závodního tenisu I.ČLTK Praha; věřím, že i pro všechny ostatní členy byla příjemná. A protože velké úspěchy si zaslouží být jmenovány, připomeňme je.

Markéta Vondroušová díky výkonům v první polovině roku, korunovaným finále na Roland Garros, postoupila až těsně za první desítku WTA a v té chvíli atakovala místo v listopadovém Masters. Zranění a nutná operace jí pak bohužel znemožnily báječně rozjetou sezonu dokončit. Věříme, že bude brzy fit a připravena k návratu na okruh i k obhajobě extraligového titulu, ke kterému loni výrazně přispěla.

Karolína Muchová výrazně zúročila pestré a účinné pojetí finálovým úspěchem na J&T Prague Open, čtvrtfinálovým představením ve Wimbledonu, vítězstvím na podzimním asijském turné v Soulu a postupem na 26. příčku žebříčku WTA. I ona by měla posílit extraligový tým I.ČLTK.

Jonáš Forejtek se stal po zářijovém triumfu v juniorech US Open světovou jedničkou žebříčku ITF a vzápětí senzačně zvládl daviscupovou premiéru dvěma body v Bosně.

Těší mě, že si podobně jako Jonáš vedla i čtrnáctiletá Nikola Bartůňková. Stala se jedničkou evropského žebříčku Tennis Europe a pomohla pro Českou republiku získat titul světových šampiónek družstev do 14 let.

Mám radost i z toho, že sportovní ředitel klubu Petr Vaníček domluvil další dva zajímavé přestupy mladých hráčů; jména si zatím ze zřejmých důvodů nechávám pro sebe. A rád bych v této souvislosti vyzdvihl skvělou práci trenérů Jana Hernycha a Jana Mertla; novou kariéru po boku Markéty, respektive Jonáše, zahájili oba velmi razantně.

Věřím, že nejen závodní hráče potěší dokončení třetí etapy dostavby malého centru – do konce roku by mělo být hotovo. A doufám, že všichni členové I.ČLTK nové prostory maximálně využijí, ať už pro zlepšení kondice a formy, anebo jen proto, aby si užili potřebný relax.

Hrajte tenis, cvičte a regenerujte na naší Štvanici i v zimní sezoně!

Vladislav Šavřda,
generální manažer I.ČLTK Praha

editoria

POSILA NA CESTĚ

Je to zajímavá novinka:

ADAM PAVLÁSEK (25), nedávný daviscupový reprezentant a před dvěma lety 72. hráč světa, se chystá přestoupit do I.ČLTK. „Jsem rozhodnutý, v Prostějově jsem skončil a stěhuju se do Prahy. V listopadu mě čeká kondiční soustředění, od prosince bych chtěl hrát na Štvanici,“ řekl pro I.ČLTK Revue Adam, toho času na konci čtvrté stovky žebříčku ATP. „Trápím se zdravotně a bohužel už i psychicky. Věřím, že mi změna prostředí pomůže. Na Štvanici je kvalitní sparing i zázemí, snad to pro mě bude impuls a začátek nové etapy,“ přeje si hráč, který aktuálně hledá i kouče. A za koho bude hrát letošní extraligu? V barvách I.ČLTK zatím bohužel ne. „Na to si budeme muset rok počkat,“ říká manažer I.ČLTK Vladislav Šavřda, jenž Pavláskův příchod vítá. „Vidím v tom oboustranný smysl; na Štvanici přijde zkušený hráč, kterému by změna prostředí a přípravy mohla pomoci k návratu do vyšších sfér.“

MARTIN MÁ MARINU

Úspěšný trenér **MARTIN FASSATI** se stal pyšným tatínkem dcery Mariny, kterou přivedla 22. září na svět jeho žena Markéta. „Byl to docela fofr, malá se rozhodla nečekat na termín a přišla na svět o tři týdny dřív. Ale všechno je v pohodě a moc si to užívám,“ usmál se šťastný otec, který se na Štvanici věnuje mladým hráčům. Martine, gratulujeme!

Martin s dcerkou Marinou

OBSAH

- 03** | Prague Open vzhůru nohama
- 06** | Třetí Markétina nedokončená...
- 08** | Americký režim: na kurt v půl sedmé!
- 10** | Třetí kolaudace je za dveřmi
- 12** | Maki & Muška: Každá jiná, obě hvězdy
- 14** | Davis Cup mě nadchnul (Jonáš Forejtek)
- 19** | Nikola Bartůňková: Po dvou schodech
- 20** | Jsme víc zakouslí (Martin Damm jr.)
- 24** | Jaroslav Jandus: Myslete rok dopředu!
- 26** | Vítězové debla byli tři
- 30** | CTC: Čtvrtý triumf v řadě!
- 32** | (Téměř) půlstoletí na Štvanici
- 36** | Za svědky šli »deblisté«
- 38** | Parádní rok Vojty Flégla

PRAGUE OPEN VWAHON VZHURU

A příští rok s dvojnásobnou dotací
a už první týden v květnu!

Otazníků viselo na konci července nad Prague Open víc. Jeden třeba nad tím, jak bude vypadat šťvanický challenger podle nových pravidel ATP. Jestli areál na šesti hracích kurtech ustojí »zdrčnutí« programu do sedmi dnů. Jestli se opět výrazně prosadí někdo z Čechů, tak jako o rok dřív Lukáš Rosol. A jestli bude aspoň trochu přijatelnější horko než loni či předloni.

Začneme od konce – menší vedro při Advantage Cars PRAGUE OPEN 2019 by MONETA Money Bank nebylo. Znovu se spotřebovaly kilogramy ledu, mrazničky jely naplno a tenisté se chladili, jak jen to bylo možné. Zdraví nebezpečná ale horka našťěstí nebyla, spíš jen odradila některé fanoušky od cesty na přehrátku šťvanici.

K vidění byl (v mužské kategorii s dotací 46 600 eur) jiný formát turnaje než kdykoli předtím. Kvalifikaci totiž tvořily pouhé dva zápasy (!), zato hlavní pavouk čítal 48 jmen. Vešlo se do něj i deset Čechů včetně obhájce titulu Rosola, do druhého kola ale prošli jen čtyři. Na šťitě zůstali i mladíci Jonáš Forejtek,

pozdější šampion juniorky US Open a dorostenecká světová jednička, a teprve patnáctiletý Martin Damm junior, kteří dostali volnou kartu. Mládí ale ukázalo dravost a potenciál, i když na postup to zatím nebylo.

„Oba kluci předvedli, že jsou schopni hrát i se zkušenými hráči vyrovnané zápasy. Prohráli jen o zkušenost. Nejsou horší, jenom zkrátka dělají víc chyb. Jejich tenis ale vypadá velmi nadějně,“ hodnotil vystoupení mladíků ředitel challengeru a manažer I.ČLTK Vladislav Šavrdra a bývalý daviscupový reprezentant Martin Damm k synovu vystoupení s úsměvem dodal: „Klasická nováčkovská daň. Snažil se to

zbytečně rychle ukončovat, i když soupeř nebyl tak nebezpečný a víceméně vracel. Ale Martinovi je patnáct, na některé věci si teprve musí přijít; musí být trpělivější a pečlivější, udržet míč ve hře a *winner* si líp připravit.“

Nejlepším z Čechů byl nakonec znovu zkušený Rosol, jenž prošel do čtvrtfinále. Víkend tak v mužském turnaji zůstal bez domácích a titul si odvezl Dammův přemožitel, nenasazený Španěl Villela Martinez, jenž ve finále porazil 6:4 a 6:2 (stejně neznámého) Tsenga z Taipei.

„Tohle je asi jediné, co se nepovedlo, z hlediska divácké atraktivity je bohužel

Zaujatí diváci: zleva stojí Pavel Huťka, Petr Šimůnek, Ivo Kaderka, Vladislav Šavřda, vpravo dole Václav Klaus a Kateřina Neumannová

česká účast v závěrečných kolech nenahraditelná. Při plném hledišti a větším diváckém zaujetí bývá atmosféra jiná," posteskl si Šavřda.

Proto měl radost, když v pavouku turnaje ITF vydržela až do neděle Denisa Allertová (která pár dnů na to řekla životní ANO Janu Šátralovi). Z dvanácti Čechů v hlavní soutěži se dařilo i druhé nasazené Tereze Martincové; hráčka domácího klubu došla do čtvrtfinále, kde po bitvě podlehla Zarycké, přičemž ve druhém kole zastavila ve výborném

zápase klubovou spoluhráčku Johanu Markovou. Titul získala třetí nasazená Němka Korpatschová, jež ve finále udolala Allertovou 7:5, 6:3.

„Areál větší porci zápasů koncentrovaných do prvních dnů zvládl, samozřejmě i díky příznivému počasí. A vše se povedlo také organizačně," glosoval Prague Open Šavřda a pak dodal: „Dříve jsme měli v pavouku ATP Challengeru i pět šest hráčů první světové stovky, ale časy se změnily. Turnajů, které si termínově konkurují, neustále přibývá, k tomu se přidaly

novinky související s Transition Tour. Organizátorům to přináší jen zvýšené náklady. Ale už od příštího ročníku si slibujeme posun: díky dvojnásobné dotaci by měli přijet i hráči Top 100, přičemž možnosti uplatnění pro mladé tenisty zůstanou stejné."

Co ještě je podstatné: Prague Open se bude hrát už brzy na jaře pod novým názvem Proxy Finance Prague Open 2020 by MONETA Money Bank (4.-10. května). Více si přečtete v rozhovoru s Vladislavem Šavřdou na vedlejší straně.

Denisa Allertová si zahrála finále

Čtvrtfinalistka Tereza Martincová

Mladička Denisa Hindová

Po ledu byla velká poptávka

ATP Challenger vyhrál Španěl Vilela Martinez

Lukáš Rosol byl opět nejlepší z Čechů – ve čtvrtfinále

Chceme se vyhnout vedrům, prázdninám a konkurenčním akcím, říká Vladislav Šavřda

Bude to zásadní změna. Proxy Finance Prague Open 2020 by MONETA Money Bank se v příštím roce uskuteční opět jako dvojtturnaj mužů a žen, ale už v květnovém termínu. A jak je z názvu patrné, bude mít nového generálního partnera. Na details jsme se ptali ředitele turnaje Vladislava Šavřdy.

Proč jste vybrali první květnový týden?
„Protože jsme hledali výhodnější termín z hlediska konkurenčních akcí a současně mimo prázdnin a dovolených. A také nám šlo o snížení rizika úmorných letních veder, která se v posledních letech opakovala. Přinášela úbytek fanoušků, osluněné tribuny zůstávaly poloprázdné.“

A konkurence dalších turnajů?
„Bude výrazně menší, od 4. května se hraje jediná velká akce, a sice Madrid, prestižní kombinovaný turnaj ATP/WTA. Veškeré další podniky jsou na úrovni challengerů a turnajů ITF. Tím pádem

vidím velmi reálnou šanci na kvalitnější hráčské pole. Podpořit by nás mělo i to, že navazujeme na ostravský challenger Prosperita Open.“

Kvalitě startovního pole zřejmě prospěje i zvýšená dotace – 92 tisíc eur. Proč jste se pro ni rozhodli?

„Při žádosti o změnu termínu je to podmínka ATP, ale chtěli jsme to udělat i kvůli konkurenčním akcím. Nahrála nám i dohoda s novým generálním sponzorem, investiční společností Proxy Finance. Jsme rádi, že jsme v ní získali silného partnera se zájmem o tenis.“

Dotace turnaje žen, který pořádá Tennis Arena, zůstává?
„Ano, 60 tisíc dolarů.“

Znáte už počet míst v pavouku challengeru a některé další detaily?
„Bohužel ne, na to je příliš brzy, především kvůli změnám, které se

v poslední době udály a stále dějí. Od Transition Tour, která letošní turnaj tak trochu obrátila vzhůru nohama, se zase začíná ustupovat; například na turnajích kategorie Futures se znovu přidělují body ATP. Těžko tedy v tuto chvíli cokoli předjímat...“

Na co se při příštím Prague Open nejvíce těšíte?

„Na to, že uvidíme zase o něco kvalitnější turnaj, který přitáhne větší zájem diváků. A na to, že bude důvod, abychom znovu dali volné karty našim mladým hráčům, kterým by taková podpora mohla prospět. Kromě Jonáše Forejtka, který ji zřejmě ještě bude potřebovat, se v dobrém světle ukazují i jeho vrstevníci, kteří by v budoucnu měli reprezentovat v Davisově poháru. A samozřejmě se těším i na to, že Štvanice už bude kompletně dostavěná a diváci uvidí areál v plné kráse.“

VŠECHNO PRO DIVÁKA

TŘETÍ NEDOKONČENÁ...

Ani nejlepší sezonu v kariéře ozdobenou finále Roland Garros a postupem na 14. místo žebříčku WTA **MARKÉTA VONDROUŠOVÁ** (20) nedohraje do konce. A znovu vinou zranění. Ve Wimbledonu ji při jednom z tréninků začalo píchat v levé ruce a nenápadná bolístka skončila operací a předčasným koncem sezony.

„Měla jsem nad zápěstím úlomek kůstky, zřejmě následek starší únavové zlomeniny. Na sedm týdnů jsem dostala sádku, hrát začnu snad začátkem prosince,“ vysvětlila po zářijové operaci Markéta, která měla díky pařížské jízdě našlápnuto dokonce na Masters – v letošním žebříčku byla totiž po Roland Garros osmá.

Je to bohužel potěší v řadě, co štvanická hvězdička nedokončí nadějně rozehranou sezonu. V roce 2017 ji v říjnu utnula kvůli bolestem zad, loni po osmifinále US Open zase kvůli natrženému tříslu. Kéž už si všechnu smůlu vybrala.

Markéta při finále Roland Garros 2019

GRATULACE NA TISKOVCE

Uspořádat tiskovou konferenci často znamená příležitost komentovat nějaký úspěch. V případě zářijového setkání s **JONÁŠEM FOREJTKEM** (18) a **NIKOLOU BARTŮŇKOVOU** (13) byly důvody hned dva. Jonáš vyhrál juniorku US Open a stal se světovou jedničkou ITF, Nikola si podmanila pořadí TE čtrnáctiletých děvčat. Před novináři jim poblahopřáli manažer I.ČLTK Vladislav Šavrdra a prezident ČTS Ivo Kaderka, od klubu dostali malé dárky. „Jsem rád, že se Jonáš po roční pauze na Štvanici vrátil a že se mu tak daří. Určitě na tom má podíl i jeho osobní kouč Honza Mertl. I díky podpoře tenisového svazu jim můžeme vytvářet podmínky pro to, aby byl Jonáš ještě lepší,“ komentoval to Vladislav Šavrdra a kvitoval i úspěchy Bartůňkové: „Věřím, že na Štvanici roste další výborná hráčka.“

Dobrá nálada na tiskovce; zleva Jonáš Forejtek, jeho kouč Jan Mertl a Nikola Bartůňková

DORAZIL JEN CARRICKMINES

I.ČLTK Praha Cup v kategorii do 14 let pořádá Štvanice v rámci Sdružení stoletých klubů (CTC) už od roku 2008. Účast až šesti týmů se však v posledních dvou letech »scvrkla« na pouhé dva. Loni totiž ze tří účastníků nedorazil Carrickmines, letos Polo Barcelona...

„Je to nešťastné, ale těžko hledáme vhodný termín,“ pokrčil rameny Jan Pecha, který měl akci na starost. V pátek sice došlo na měření I.ČLTK vs. Carrickmines (3:3), ale herní program na sobotu a neděli se rozplynul, protože děti ze Štvanice odjely na turnaje. „V sobotu jsem vzal Iry do města a v neděli si s nimi zahráli Vymetálkovi – od Andrejky po rodiče. Byla to záchrana, ale ne úplná,“ dodal Pecha.

Sluší se dodat, že při páteční remíze se o všechny body Štvanice postaraly dívky; Natálie Sanders a Sýrová vyhrály dvouhry i čtyřhru, zatímco Matyáš Krejčí s Davidem Šafratou nezískali proti o dva roky starším soupeřům ani set.

Nedělní soupeři: vlevo žáci Carrickmines, vpravo rodina Vymetálkova©

ADVANTAGE

ADVANTAGE

+420 777 11 3003 milanvopicka@advantage-cars.cz www.advantage-cars.cz Freyova 980/10, 190 00 Praha 9

»STÁTNÍ« UŽ NEPŘIJDE...

Možná vám také chybějí jeho vtípky, historky s Ivanem Lendlem či Janem Kodešem, nebo zkrátka jen jeho pozdrav.

PAVEL KORDA (†84) už na Štvanici nepřijde, i když sem patří a navždy patřit bude. 5. května agentury vydaly smutnou zprávu, že nás navždy opustil.

Tenisově tu vyrostl a odehrál velké zápasy. Třeba v jedenašedesátém v Davis Cupu proti skvělému Němci Bungertovi, jemuž podlehl v nevídané pětisetové bitvě. Nebo v témže roce při exhibici proti Australanům, když porazil slavného Lavera 6:2, 6:4. „ČLTK je můj klub od roku 1952. Prožil jsem tu krásné roky, v sestavě s Jirkou Javorským, Petrem Štroblem, Milanem Šíroky, Pavlem Bendou, Věrou Pužejovou-Sukovou a Vlastou Kodešovou-Vopičkovou jsme několikrát vyhráli ligu, s Javorou jsem byl mistr republiky v deblu a s Vopičkovou v mixu. Jenom ve dvouhře jsem byl pořad druhý za Javorským,“ říká v jednom z rozhovorů pro I.ČLTK Revue. Žádné další interview už bohužel neudělá. »Státní« už učí tenis jiné. A jistojistě mu to jde stejně dobře, jako když před lety radil Kodešovi, Maršíkové, nebo se jako trenér staral o náladu v daviscupovém týmu; v téhle roli se dočkal i slavné salátové mísy – to když Lendl, Šmíd, Kodeš a Složil vyřídili v Praze v roce 1980 Itala Panattu a spol. 4:1.

Pane Kordo, ať vám i tam nahoře dělá tenis radost.

Slavná chvíle: se Šmídem a Lendlem po pražském triumfu v Davis Cupu 1980

Všechno je pro mě nové, říká Ondřej

Ondřej Štyler poznává univerzitní život v Americe V PŮL SEDMÉ NA KURT!

Nový život si pro nejbližší měsíce vybral **ONDŘEJ ŠTYLER** (19). Od září studuje v městečku Ann Arbor nedaleko Detroitu na University of Michigan. „Nového je hodně, zvykám si,“ připustil z Ameriky pro I.ČLTK Revue loni 13. hráč žebříčku ITF.

Má za sebou první týdny v novém prostředí. Pokoj na koleji sdílí s chilským fotbalistou a prý zatím nenarazil na nic, co by mu vyloženě nesedělo. „Ale jinak je všechno nové; velká země, jiná kultura. Nedovedu si momentálně představit, že bych tu měl delší dobu žít,“ usmívá se.

I tenisová příprava je odlišná a hlavně má jiný režim. „Ale její systém dává smysl a určitě hráče posouvá. Naším hlavním koučem je Američan a jeho asistentem bývalý výborný hráč Benjamin Becker. Má velké slovo a dohlíží na kvalitu všech tréninků,“ přibližuje Ondřej a pak se pousměje: „Teď poznávám, že na Štvanici je to – z pohledu zdejší přípravy – jako v ráji. Ranní tréninky od devíti, pak v klidu oběd, odpoledne druhá fáze, s časovým plánem se nám trenéři snaží maximálně vyhovět. Tady je to o něčem jiném.“

O čem? Hlavně o brzkém budíčku a vcelku brutálním programu. „Kdo se chce zlepšovat, musí makat v době, kdy na to má čas. Což znamená chodit na kurt ráno v 6.30, ať už na sparing nebo si jen zatrénovat podání. Dvakrát týdně si takhle dopřávám hodinku. Následují *classes*, tedy škola, a sice do jedné odpoledne. Od tří do půl šesté máme trénink, po něm do sedmi kondičku a pak ještě strečink. Večer se pak přesouvám do knihovny, dělám úkoly a učím se, většinou do půlnoci. Takhle to jde celý týden... Jen o víkendu mám víc času na tenis a podle potřeby doháním školu.“

Univerzitní tenisová sezona začíná teprve v lednu, podzim patří přípravě a individuálním turnajům. Ondřej zatím odehrál dva *college* turnaje a challenger. „Na univerzitní ligu jsem zvědavý, těším se,“ říká.

ZALOŽEN 1893

I. Č E S K Ý L A W N - T E N N I S K L U B P R A H A

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI KLUBU

Vivus
Domy plné života

Pankrác a.s.

kapsch >>>
always one step ahead

J&T BANKA

Ferona

ambicore

ALLINEX

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

MORAVIA STEEL

KLOKOČKA
AUTOSALON

ADVANTAGE
CARS

CHEMOPROJEKT

ASTRONSTUDIO

Babolat

zenova

smartwings

Pilsner Urquell

PRAHA
7

ČS

PTS
Prahažský tenisový svaz

ADC studio
advertising development creativity

MAXI TIP

GOLF

Peach

smart-CON
be connected

Třetí etapa dostavby je před kolaudací, zbývá přesunout shop

Také se těšíte? Že už konečně neuslyšíte žádný hluk, nebudete utíkat před prachem a znovu komfortně zaparkujete? Kdo by si v tomhle ohledu nepřál maličko popohnat čas... Ale není třeba; do Vánoc by měla být třetí etapa dostavby malého centru zkolaudovaná. A protože na dohled je i završení rekonstrukce Negrelliho viaduktu, na Štvanici se brzy vrátí klid.

„Jsem rád, že omezování členů klubu a určitý diskomfort, ať už jde o hluk či parkování, se chýlí ke konci. Třetí etapa nástavby pomalu finišuje. Upřímně říkám, že jsem nečekal, že se nám podaří dokončit stavbu kompletně v tak krátké době – během tří let,“ říká manažer I.ČLTK Vladislav Šavřda.

Stojí za to připomenout, že nápad přistavět na ochozu malého centrálního patra a rozšířit tím zázemí o další

potřebné prostory, vzešel právě z jeho hlavy. Vzápětí poté, co přišel nápad, už krokoval a vyměřoval, co a jak by se do případného prstence nad tribunami vešlo. Teď už to víme, protože je (téměř) hotovo. Na straně u Negrelliho viaduktu se právě dokončují šatny, na které navazuje krásné (a výtečně vybavené) fitko, směrem dovnitř areálu je členy vychvalovaná rehabilitace a wellness včetně dalšího klubového zázemí.

„Spadl mi ohromný kámen ze srdce a mám radost, že se dostavba povedla. Alespoň podle dosavadních ohlasů je to zřejmé. Nechvalme ale dne před večerem, kolaudace závěrečné etapy je teprve před námi,“ říká Šavřda.

Co je jisté: na Štvanici se prostavělo či ještě prostaví téměř 50 milionů korun, přičemž poslední etapa spolkla 12,5 milionu. Zázemí je díky tomu o dvě kategorie výš a pomůže nejen hráčům Národního

Pohled na zatím nedokončenou fasádu z ochozu mezi malým a velkým centrem

tenisového centra, tedy reprezentantům, ale i výkonnostním tenistům a vůbec všem členům klubu, nemluvě o přínosu pro pořádání turnajů. „Teď si přeji jediné – aby byly veškeré prostory maximálně využívané,“ říká manažer.

Ještě krátce k dokončované třetí etapě; přístup do šaten a dalšího zázemí je možný ze tří stran: stávajícím průchodem z fitka a na tomtéž místě také zvenku – schodištěm na nároží u Vltavy směrem do Karlína. Krom toho vzniklo nové točité schodiště v zadní chodbě vestibulu (u parkoviště).

„To byla v zásadě jediná změna oproti původní dokumentaci, i když jsme diskutovali i některé jiné věci,“ přibližuje manažer klubu pro správu Martin Šustr, který měl za I.ČLTK dostavbu – a tedy spolupráci s architektem Vladimírem Lacinou i šéfem stavební firmy Milanem Hindou – na starost. „Třetí etapa je jinak stavebně totožná jako obě předcházející, jde o lehkou ocelovou konstrukci. Výhodou bylo, že je technologicky mnohem jednodušší, což znamená i méně prostupů a dalších komplikací pro stavaře. Pomohlo i to, že se stavělo převážně nad nevyužívanými prostory. Nejvíce omezen byl provoz kadeřnictví a také parkování podél malého centru.“

Aby ale všechno nebylo tak docela růžové, jedna drobná nepříjemnost ještě na klub čeká. A sice rekonstrukce (zánovní) podlahy vestibulu, která se příliš nepovedla, a přesun obchodu a servisu do nevyužívaného koutu naproti recepci.

„To je vcelku urgentní a tedy na pořadu dne. Jakmile projde úpravami stávající prostor shopu, kde začne fungovat tělovýchovná ordinace doktora Miloše Matouše, musíme svižně přesunout obchod na nové místo. Časově to odhaduji na první měsíce příštího roku,“ vysvětluje Vladislav Šavřda a dodává, že nový servis by měl být vizuálně atraktivnější a výrazně prosklený, aby víc lákal k návštěvě. „Současně s tím by měla proběhnout rekonstrukce poškozené podlahy. Na začátku letní sezony už by mělo být vše dokončeno a veškerá omezení za námi. Pak už – aspoň věřím – budeme vyhlížet dokončení rekonstrukce Negrelliho viaduktu a vyjednávat se Správou železniční dopravní cesty o pronájmu ploch pod oblouky pro parkování,“ plánuje Vladislav Šavřda. A propos: k pořádku a komfortnímu parkingu by měla přispět i plánovaná instalace závor u vjezdu na klubové parkoviště.

Dlouhá chodba, ze které se vstupuje do šaten

Po odřezání ocelových výztuží vsadí stavaři do otvoru točité schodiště

Markéta Vondroušová & Karolína Muchová:

KAŽDÁ JINÁ, OBĚ HVĚZDY

Každá je jiná, ale obě výjimečné. **MARKÉTA VONDROUŠOVÁ** (20) a **KAROLÍNA MUCHOVÁ** (23) se letos impozantním způsobem prodraly do světové špičky; Markéta vylétla po Paříži na 14. příčku žebříčku WTA, Karolína otevřela na podzim dveře Top 30. Nemít zdravotní trable, mohly být obě ještě úspěšnější. Finále Roland Garros a čtvrtfinále Wimbledonu (a zdaleka nejen to!) jsou ale výsledky, před kterými je potřeba mít respekt.

Markéta pochází ze Sokolova, kde se jí nejvíc trenérsky věnoval Jan Fuchs. Už jako dvanáctiletá ale jezdila na Štvanici za Magdou Zemanovou

a ještě jako školačka tady měla »dětský pokoj«. Karolína je z opačného konce republiky – z Olomouce, kde její tatínek Josef válel fotbal za Sigmu. Do Prahy

Markéta na Štvanici s trofejí za finále Roland Garros

přišla z Přerova teprve na jaře 2017, ale právě na Štvanici udělala (pod vedením slovenského kouče Emila Miškeho) rozhodující krok do špičky. Na tenisovém ostrově už dlouho netrénovaly takové hráčky!

„Obě tenis ohromně umějí; tím myslím hru jako takovou. Vědí, kdy a kam zahrát a jak. Mají herní systém a dokáží ho prosazovat. Taky umějí hrát na velkých kurtech a pod stresem, netíží je to, nenervují se,“ říká zkušený trenér Jaroslav Jandus, který má obě přechtené zblízka. A pak připojí rozdíl. „Muška hraje celodvorcový tenis, agresivnější než Markéta, má tvrdší podání a poměrně často je na síti. Maki je zase běhavější a víc těží z chyb soupeřek. Právě výjimečným pohybem a jistotou je v delších výměnách nutí k chybám.“

Zajímavé postřehy přidává Jiří Fencel, jenž stojí za největšími úspěchy Lucie Hradecké. „Ohromná výhoda obou holek je v tom, že hrají jinak než drtivá většina soupeřek. Excelují svým tenisovým IQ, i když ho mají odlišné,“ říká a přibližuje detaily: „U Markéty je úžasný nejen pohyb, ale i předvídatost; občas mám pocit, jako by věděla předem, kam soupeřka

Markéta a její nejbližší v Paříži: zleva stojí lékař Vlastimil Voráček, kouč Jan Hernych, Markétin strýc a dědeček, maminka Jindřiška a manažer Jan Koukal, dole Michal Vágner a vpravo přítel Štěpán Šimek.

Karolína Muchová prožila skvělý rok: ke čtvrtfinále Wimbledonu přidala titul v Soulu, finále v Praze a semifinále v Moskvě a na Elite Trophy v Ču-chaji

zahraje. Taky se umí zakousnout, a když jde do tuhého, nezkaží míč. Její ohromnou zbraní je to, že i když je pod tlakem, dokáže se z průšvihů dostat kratasem nebo tím, že zahraje úhel. S Karolínou je to podobné. Umí zahrát ve výměnách varianty, které od ostatních holek neuvidíte. Hraje trochu klučičí tenis; umí zariskovat z returnu, dokáže jít na síť – a jít tam přesně tak, jak má, případně ve chvíli, kdy to soupeřka absolutně nečeká. Všechny ty varianty skvěle vidí a umí je využít.”

Co ještě mají obě štvanické hvězdy společné, to je stabilní tým. Pro některé tenisty je to kámen úrazu, brzda kariéry. Buď nejsou ochotni do trenérů investovat, nebo si je nedokáží správně vybrat. Markéta i Karolína měly šťastnou ruku a relativně rychle se obklopily těmi správnými muži.

Vondroušovou přivedl na práh špičky Jiří Hřebec, před rokem k němu jako cestující kouč přibyl Jan Hernych a vzápětí i kondiční trenér Michal Vágner. Všichni tři se dobře znají, a tak není divu, že společně fungují takřka dokonale. Nedaří se jim zatím jediné – aby byla Markéta dlouhodobě fit.

Ohromná výhoda holek je v tom, že hrají jinak než drtivá většina soupeřek. Excelují svým tenisovým IQ, i když ho mají odlišné.

Jiří Fencel

Totéž lze říct o Karolíně. I ona sestavila spolehlivý tým velmi rychle. V Emilu Miškem má výborného kouče, v Tomáši Peterovi rádce i manažera, o zdraví se jí stará jeden z nejpopulárnějších – zkušený fyzioterapeut Michal Novotný, jenž má bohaté zkušenosti z ATP Tour. A před pár dny se domluvila na spolupráci s kondičním trenérem Jaroslavem Blažkem. K tomu všemu si na Štvanici ráda a ochotně vyslechne názory wimbledonského vítěze Jana Kodeše. I tudy, přes fungující tým odborníků, vede cesta na výsluní.

Jistě, i tohle vše by bylo málo, kdyby obě dívky neměly vlastní názor a nedokázaly si občas prosadit své. Kdyby jim chyběla pokora a začaly nosit nos nahoru. Kdyby začaly šidit trénink, protože „už to přece jde (samo)«. Kdyby dělaly hlouposti, které se špičkovým tenisem nejdou dohromady. A kdyby nebyly už v mladém věku osobnostmi. „Málokdo si to uvědomuje, ale Maki

se o sebe od svých čtrnácti patnácti stará v zásadě sama. Bydlela na Štvanici, později v pronajatém bytě, musela se v té době spoustu věcí naučit. Oceňuju, jak to zvládla,” upozorňuje Jandus.

A co o sobě říkají dívky, které měly letos (těsně před Markétiným zraněním) v plánu zahrát si ve Wimbledonu společně debla? „Kája je hrozná pohodářka. Líbí se mi, jak hraje – pestře a útočně. Umí si to dohrát na síti, to je super,” oceňuje Maki. Karolína by zase brala... „Být levačka jako Markéta. Taky se mi líbí, jak se Maki hýbe. V hlavě jsme si podobné, obě flegmatičky.“ Možná i proto spolu dobře vycházejí. „Ne, že bychom někde společně vyrážely, ale když se potkáme, klidně se na hodinku zakecáme,” usmívá se Karolína a říká, že ji mrzí, že jim kvůli Markétinému zranění nevyšel společný wimbledonský debl. „Ale třeba to klapne v příští sezoně.”

Přesně před rokem se po krátké pauze vrátil na Štvanici, kde tenisově rostl, a vzápětí získal největší úspěchy dosavadní kariéry. **JONÁŠ FOREJTEK** (18), jehož trenéři I.ČLTK »objevili« při jednom z turnajů jako sedmiletého šikulu, vykročil fantastickou sezonou, poslední mezi juniory, za splněním dalších velkých snů.

Loni na podzim se dal dohromady s koučem Janem Mertlem a pod jeho vedením nastřádal několik úspěchů mezi juniory i dospělými.

- V Austrálii a ve Wimbledonu získal deblové tituly v juniore.
- Vyhrál prestižní milánské Bonfiglio v singlu.
- Triumfoval ve dvouhře juniorky US Open a stal se světovou jedničkou na žebříčku ITF.
- Vzápětí si poradil se dvěma zkušenějšími soupeři při daviscupové premiéře v Bosně!
- A abychom nezapomněli: »cestou« vyhrál Pardubickou juniorku, první zápas na challengeru (v Bratislavě) a turnaj ITF v rakouském Vogau, kde s Mertlem triumfoval i v deblu!

„Jo, byla to povedená sezona. Mrzí mě, že jsem neuspěl na Roland Garros, ale to ostatní stálo za to. Nemám žádný žebříček úspěchů, ale asi největší radost mi udělalo US Open, i když i oba vyhrané debly na grandslamech byly parádní. V Austrálii se mi navíc hodně líbilo, ve Wimbledonu jsem si zase užil závěrečnou večeři. A Davis Cup, to je zvláštní kapitola,“ usmívá se Jonáš a pak vysvětluje: „Nejdřív jsme se s Daliborem (Svrčinou) a Lehym (Jiřím Lehečkou) té zdánlivě přehnané týmové atmosféře a povzbuzování usmívali, ale pak...

Nemám žádný žebříček úspěchů, ale největší radost mi udělalo US Open

DAVIS CUP MĚ NADCHNUL

Jonáš Forejtek
za sebou má skvělou poslední
sezonu mezi juniory

Ve Flushing Meadows dokráčel
Jonáš až k titulu!

Po prvním vyhraném zápase v Davis Cupu v Bosně

// Až když člověk zažije Davis Cup na vlastní kůži, pochopí, o čem to je.

Pak nás to naprosto nadchlo. Až když to člověk zažije na vlastní kůži, pozná a pochopí, o čem to je. Jsem rád, že jsem premiéru zvládl."

Čím to?

„Určitě to bylo o hlavě, hlavně rozhodující zápas s Brkičem. Ale asi nejvíc mi pomohlo, že jsem měl natrénováno a v průběhu sezony díky výsledkům získával sebevědomí. Proto jsem si věřil i ve třetím setu druhého zápasu, i když už mě tahal

břišní sval; cítil jsem ho od sobotního singlu, ale naštěstí vydržel."

O tom, že má Jonáš natrénováno, ví své především jeho kouč. Na kurtu s ním tráví hodiny; také v autě při přejezdech Praha-Plzeň a zpět. „Jonáš trénuje rád a hodně, je perfekcionista. Spíš se ho někdy snažím maličko přibrzdit, ale je mladý a má do práce chuť, tak je jen dobře, že chce nahrát co nejvíc. Bez té spousty hodin se z něj špičkový hráč nestane," glosuje přístup svěřence Mertl.

Jedna drobná starost teď trenérovi ubyla – Jonáš udělal před pár týdny řidičák. „Takže můžeme jezdit spolu a střídat se. Jonáš už řídí docela dobře."

Talentovaný mladík z Úlic u Plzně stíhá i školu, před pár dny dokončil třetí ročník gymnázia a znovu se vrhnul na tenis. Na juniorském Masters v Číně pak jen těsně nepostoupil ze skupiny do semifinále. Teď už letošního krále juniorského tenisu čeká ryze »mužská záležitost«: turnaje Futures, kvalifikace a brzy snad i hlavní soutěže challengerů. „Doufám, že mi sem tam pomůže nějaká volná karta, na druhou stranu dobře vím, že si všechno musím uhrát. Mám chuť se o to poprat, i když to nebude snadné. Chlapi jsou většinou lepší servismani a zatím mají fyzicky převahu, jinak ale žádný extra rozdíl nevidím. Půjde o to si zvyknout," uvažuje Jonáš. Že to s úspěšnou kariérou myslí vážně, tomu napovídá i angažování kondičního trenéra Jaroslava Blažka.

Ten dosud pracoval s Ruskou Potapovovou, předtím mj. s Bencicovou či Veselým. „Spolupráce s Jonášem mě přitahuje nejen díky jeho výsledkům, ale hlavně kvůli jeho zájmu na sobě pracovat. Přejít mezi dospělé je náročný; nejde už jen o profesionalitu, ale o hledání detailů. Začít proto musíme diagnostikou limitací, jak fyziologických, tak pohybových a kondičních. Těším se na společnou práci," řekl Blažek.

A co čeká od spolupráce Jonáš? „Nemyslím, že potřebuju zvedat činky a nabírat svaly, spíš se zpevnit. Podívejte na Djokoviče nebo Federera, nejsou to žádní kulturisté. Kondičák, který se mi bude opravdu věnovat, mi určitě může hodně pomoci," má jasno.

Poradenství ve stavebnictví, Real Estate.

ALLINEX

kuchar@allinex.cz

Johana Marková

Robin Staněk

Sabina Vernerová

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY HRÁČŮ I.ČLTK OD DUBNA 2019

MUŽI A ŽENY

Jonáš Forejtek – vítěz ITF ve Wogau (USD 25 000), finalista v Antalyi (USD 15 000), člen DC týmu (bilance 2:0); vítěz juniorky US Open, turnaje ITF 1 ve Visaru a ITF A v Miláně (Bonfiglio), vítěz čtyřhry juniorky ve Wimbledonu; 1. hráč juniorského žebříčku ITF

Jan Šátral – finalista ITF v Mostu a semifinalista v Itálii (USD 25 000)

Robin Staněk – vítěz ITF v Olomouci (USD 15 000)

Markéta Vondroušová – WTA 18, finalistka Roland Garros, finalistka WTA v Istanbulu (USD 250 000), čtvrtfinalistka v Římě (USD 3,452 mil.)

Karolína Muchová – WTA 26, vítězka WTA v Soulu, finalistka v Praze (oba USD 250 000), semifinalistka v Moskvě (USD 1,032 mil.) a Ču-chaji (Elite Trophy, USD 2,419 mil.), čtvrtfinalistka ve Wimbledonu

Tereza Martincová – WTA 131, vítězka ITF v Essenu (USD 25 000), semifinalistka v St. Guades a čtvrtfinalistka v Praze (USD 60 000)

Johana Marková – vítězka ITF v Tučepi (USD 15 000), semifinalistka v Olomouci a v Praze (USD 25 000)

JUNIOŘI A JUNIORKY

Daria Viďmanova – ITF 60, vítězka ITF 1 v Offenbachu a Mödlingu, semifinalistka ITF 2 ve Villachu a v Plzni

Matyáš Musil – finalista ITF 4 v Togu a Bischkeku, semifinalista ITF 4 ve Veli Lošinj

Agáta Černá – finalistka ITF 5 v Aschheimu

STARŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Nikola Bartůňková – 1. místo na žebříčku TE 14, členka vítězného týmu na MS družstev do 14 let, vítězka TE U14 v Rakovníku a Piešťanech a TE U16 v Sarajevu, finalistka TE U16 v Brně, vítězka ITF v Praze

Lukáš Velík – TE U14 8, člen vítězného týmu na ME družstev a člen finalisty MS družstev, vítěz TE U14 v Trnavě a Rakovníku, semifinalista v Rakovníku a Piešťanech, vítěz celostátního turnaje A v Hradci Králové

Marek Pazdera – TE U14 45, vítěz TE U14 v Augsburgu, Praze, Banské Bystrici a Kodani

Katrin Pávková – TE U14 27, vítězka TE U14 v Ulmu, finalistka v Augsburgu a Grenshausenu, finalistka TE U16 v Mariánských Lázních a Regensburgu

Viktorie Hažmuková – TE U14 34, vítězka TE U14 v Koperu a Grenzhausenu, finalistka v Praze, semifinalistka v Peskaře a na Portugal Open, semifinalistka TE U16 ve Waiblingenu a v Haidu

Kryštof Švojgr – finalista TE U14 v Jablonci a ve Štětíně, vítěz turnaje A do 14 let ve Vítkovicích, semifinalista TE U14 v Praze

Vojtěch Valeš – semifinalista TE U14 v San Marinu, finalista v Banské Bystrici

Jolana Líbalová – finalistka TE U14 v Klosters a Banské Bystrici, semifinalistka v Polsku, Waiblingenu a Grenzhausenu

MLADŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Eliška Forejtková – vítězka turnaje A do 12 let ve Val. Meziříčí, finalistka v Přerově, Rožnově pod Radhoštěm a na I.ČLTK, čtvrtfinalistka TE U12 v Písku

DRUŽSTVA

Starší žactvo – 3. místo na M ČR (Rakovník)

Mladší žactvo – 3. místo na M ČR (Zlín)

SABINU ČEKÁ NOVÁ VÝZVA

K tenisu – a taky k hokeji a fotbalu – ji přivedl jako čtyřletou doma v Ústí nad Labem tatínek Jan. A **SABINA VERNEROVÁ** (9) už raketu nepustila. Hraje hlavně s otcem a jeho kamarádem, který už má s výchovou malé tenistky zkušenosti, na kurty to mají z domova pět minut. Poslední čtyři roky už jezdí pravidelně na Štvanici. Dosud za Janem Pechou, od podzimu za Lubošem Štychem.

„Pan Pecha ji draftoval už jako šestiletou, když jsme sem přijeli na úplně první turnaj,“ říká s úsměvem tatínek, donedávna aktivní hokejista. „Sabina má díky tomu výborné sparingy i trenérský dohled, poznala velký klub, krásný areál, vidí tu

vzory.“ „Třeba Markétu Vondroušovou,“ připojuje Sabina a dodává: „Na Štvanici se mi moc líbí, jsou tady hodní trenéři a hraju tu ráda.“

Nejlepším úderem drobné, ale pohybově nadané a šikovné dívky, je prý forhend, největším úspěchem zatím druhé místo na Přeboru Prahy a také v babytenisovém Masters na Spartě; v celé sérii 2019 skončila Sabina třetí. Teď už ji ale čeká nová výzva – kategorie mladších žáček.

Když není čtvrtáčka z Ústí na kurtu ani ve škole, zabaví se prý s mladším bráškou Erikem. „Závodíme na kole, jezdíme na bugině, stavíme autodráhu nebo vláčky,“ říká. Ale její nejmilejší hračkou je prý raketa.

PO DVOU SCHODECH

Třináctiletá jednička žebříčku TE 14 Nikola Bartůňková vplouvá mezi juniorky

První rok ve starší kategorii bývá krušný; protkaný porážkami a zvykáním si. Ne u každého. **NIKOLA BARTŮŇKOVÁ** se ve třinácti »rozkoukala« mezi staršími žačkami tak svižně, že je jedničkou žebříčku Tennis Europe 14 a stihla vyhrát první juniorský turnaj ITF. Kariéru zkrátka bere po dvou schodech.

Nikola na nedávné tiskovce v klubové restauraci

„Zahrála si letos všechny tři kategorie: starší žačky, dorostenky i ženy; dospělý tenis si vyzkoušela na krajském přeboru i na mistrovství republiky,“ přibližuje její klubový trenér Jaroslav Jandus a pojetí světenkyne přirovnává k tenisu Karolíny Muchové: „Hraje celodvorcově, umí čop, kratas, jít na síť... Zlepšila i pohyb a ustálila se koordinačně. Určitě jí prospěla tři minisoustředění na Štvanici. Se svým trenérem Richardem Dražným, s nímž hraje na Spořilově, strávila

v klubu pokaždé celý týden od rána do večera. Na jaře to každopádně urychlilo její adaptaci na starší kategorii.“

„Že jsem jedničkou na žebříčku Tennis Europe je skvělé, ale stejnou radost mám z vyhraného turnaje ITF na Spartě a z vítězství na mistrovství světa družstev čtrnáctiletých,“ říká Nikola a přidává, v čem se musela nejvíc zlepšit: „Snažím se hrát víc uvnitř kurtu a být agresivnější. Na prvních turnajích jsem byla ze silovějšího pojetí soupeřek paf (*usmívá se*), ale rychle jsem si zvykla. Taký se učím být na kurtu klidnější.“

Radost dělá nejen sobě a trenérům, ale i rodičům. Tatínek Pavel o ní s úsměvem říká, že je taková jeho Sparta; což se při aktuální mizérii té skutečné (fotbalové) hodí dvojnásob. „Mám radost, že se jí daří, ale hlavně mě těší, že ji tenis baví. Zní to jako klišé, ale bez zápalu, bez toho, aby ji bavil trénink, turnaje i cestování, by to nemohlo fungovat. Taký má výhodu, že ráda hraje body a turnaje ji nestresují,“ přibližuje.

Před začátkem halové sezony najela Niki na nový režim: týden tráví od rána do večera na Štvanici a týden chodí do školy a hraje odpoledne. „Vyzkoušeli jsme to o prázdninách, je to zásadní moment. Když má »tenisový« týden, hraje dvoufázově a má čas na kondici i rehabilitaci, celá příprava je optimálně rozložená a tím pádem kvalitnější.“

A určitě hraje roli i to, že Niki celkově dozrává a získává další zkušenosti.“

Ke změně režimu přípravy přispěla i vstřícnost vedení školy a prospěch talentované osmačky. „Niki zvládá školu bez problémů,“ přikyvuje otec a přiznává, že dceru rád odměňuje. „Ne proto, aby měla motivaci, tu našťěstí nepotřebuje. Prostě mi dělá radost, tak se snažím potěšit i já ji,“ usmívá se. Čím? „Třeba pěknou knížkou. Ale dosud vedlo Lego; stavebnic má Niki desítky, plný pokoj. Žena by řekla, že snad dvě stě,“ směje se.

Co čeká Nikolu v příštích měsících je zřejmé: přesun na turnaje juniorek, jakkoli jí bude čtrnáct teprve na konci února. „Tím, že je na žebříčku TE první, jsme tuhle kapitolu uzavřeli. Nejen díky vítězství na Spartě se Niki vyhoupla do páté šesté stovky, takže na turnajích kategorie 4 a 5 je v hlavní soutěži. Občas nám snad pomůže nějaká volná karta. A další cíl je jasný: dostat se na grandslamy.“

Ve sbírání bodů ITF se bude hodit nejen podpora ze strany I.ČLTk, ale i finanční bonus od prezidenta svazu Ivo Kaderky za triumf v MS družstev do 14 let. „To oceňuji, bylo to příjemné překvapení,“ kvituje podporu Pavel Bartůňka a pak ještě dodá: „Vážím si přístupu Štvanice, v klubu nám ve všem vycházejí vstříc a sportovní ředitel Petr Vaníček je skvělý »spojovatel«. Niki je zase srdcačka a má v sobě klubismus, takže ta náklonnost je oboustranná.“

Na Štvanici nám ve všem vycházejí vstříc a sportovní ředitel Petr Vaníček je skvělý »spojovatel«.

Martin s otcem na Štvanici

JSME VÍC ZAKOUSLÍ

S Martinem & Martinem o přípravě v Americe

Prožívají parádní období. Oba dva – táta i syn. **MARTIN DAMM & MARTIN DAMM junior**. Ten první vyrůstal na Štvanici, druhý se prodírá mezi elitu v Americe, kde se narodil; ač má dvojí občanství, u jeho jména svítí na turnajích americká vlaječka. Každé léto se ale těší na pár týdnů v Česku. Letos tím víc, že si zahrál hlavní soutěž Prague Open. A protože za sebou měl v patnácti letech (!) dvě grandslamová semifinále juniorky, zajímali jsme se hlavně o jedno: Čím to, že je Martin junior tak dobrý?

Martine starší, jsou to jenom geny?

„Roli asi hrají, Martin má talent. Už jako malému mu to letělo maličko víc než ostatním. Ale hlavně ho tenis od začátku ohromně bavil. Chce být profík, má svoje sny. A cítí, že má šanci, aby si je splnil.“

Co chybělo staršímu Maxovi?

„Možná špetka toho talentu, byl tam limit. Do dvanácti let výsledky měl, pak změnil bekhend na jednoruč, úplně ten přechod nezvládl a tenis ho přestával bavit. Teď studuje na Floridě univerzitu, mezinárodní byznys a psychologii. A tenis mu, myslím, nechybí.“

V Americe vyrůstá hned několik

»Čechů« – Sebastian Korda, Tobiáš Kodat, Martin. Co je tam v tréninku?

„To kdybychom věděli... (usmívá se)
Ale názor samozřejmě mám.“

Takže?

„Zdá se mi, že u nás chybějí noví trenéři. Progresivní, s novým pohledem, jiným přístupem. Ne, že by ti »staří« byli špatní, ale tenis se pořád vyvíjí. Mladým koučům v Americe chybějí zkušenosti, ale o to víc sledují nové trendy, využívají video, mají promakanou kondici. My to děláme pořád trochu postaru: koš, krosy a lajny... Ano, ten základ je pořád stejný, ale chybí

mi hledání nových cest, progres, víc cestování. V Americe do toho zkrátka víc jdou. Taky už nutně potřebují hráče.“

A ještě mají peníze...

„Samozřejmě, díky příjmům z US Open mají úplně jiné možnosti. Ale možná hraje roli i organizace, fungující centrum. My jsme proti nim malá země a ještě je to rozmělněné: Štvanice, Sparta, Prostějov... Byl bych pro jedno národní centrum. A samozřejmě v Praze, kde je letiště.“

Jak to vidí Martin junior?

„V Americe je nás na podobné úrovni několik a vzájemně se motivujeme a táhneme. Taky mám pocit, že jsme trochu víc zakouslí než kluci tady. Víc se maká, trénink je individuálnější a pestřejší, zatímco tady – aspoň mám ten pocit – někdy trochu stereotypní.“

V čem ještě je rozdíl?

Martin starší: „V klimatických podmínkách; na Floridě je pořád teplo, což je ohromná výhoda. Svaly absorbují zátěž lépe, dá se hrát v jiných časech. I já jsem se před lety rozhodl, že tam budu trénovat; minimálně přes zimu, po Miami a čtrnáct dní před a po US Open. Je to ohromný bonus, člověk nahraje spoustu hodin. V IMG dostane k dispozici dva juniory, neomezený počet míčů a jede...“

Martin mladší: „V IMG trénuje hodně profíků, takže je šance si s nimi zahrát. Občas se dostanu na kurt s Nišikorim, což je pro mě super; musím do toho jít na sto procent, maximálně se soustředit. A většinou hraju svůj nejlepší tenis.“

A ten rozdíl proti přípravě v Česku?

„Tady je podle mého lepší kondice. S Megem (Romanem Bartem – pozn.) dělám hlavně reakci, atletický žebřík, sprinty, chodíme běhat do písku. V Americe je to spíš o posilování jádra, stabilitě a aktivní regeneraci.“

Zdá se mi, že u nás chybějí noví trenéři. Progresivní, s novým pohledem, jiným přístupem.

Martin Damm starší

Welcome Aboard

www.smartwings.com

smartwings

// Občas si zahraju s Nišikorim; musím do toho jít na sto procent a hraju svůj nejlepší tenis.

Martin Damm mladší

Souvisí Martinův tenis, myslím pojetí, nějak víc s tím, že trénuje v Americe?

Martin starší: „Nemyslím. Hraje tenis, jaký mu umožňuje jeho postava. Vždycky bude agresivní. Až zesílí, měl by mít ještě dominantnější servis. Ale nemám pocit, že by ho prostředí formovalo nějak jinak, než kdyby hrál třeba na Štvanici.“

Jak jste vyřešili školu, aby měl Martin dost prostoru pro přípravu?

Martin starší: „Studuje *on-line home school*, střední školu, která mu umožňuje cestovat. Průběžně dělá zkoušky a proplová, ale pokud jde o vzdělání, velká sláva to samozřejmě není. Tenis na téhle úrovni s kvalitní školou skloubit nejde, takže jsme ji odstavili na vedlejší kolej. Kdyby to s tenisem nedopadlo, ke studiu se lze vrátit. Tenis už ale nedoženeš.“

Martin mladší: „Když nemusím dělat školu, hraju líp. Studium přes internet mi ale dává volnost a možnost volby. Znáám kluky, kteří do školy chodili, měli problém cestovat a teď odpadli, i když jsme předtím byli vyrovnaní.“

Kdo se vlastně Martinovi trenérsky věnoval a věnuje a jaká je vaše role, Martine starší?

„Asi největší vliv na něj měl – kromě mě – Ashley Hobson z Inspiration Academy v Bradentonu. Za dva roky Martinovi hodně pomohl. Ale pak jsem viděl, že musí do IMG – to mu bylo třináct. Máme to blízko, je tam denně

a má kompletní servis, jako »klient« využívá všechno zdarma. Krom toho pravidelně jezdívá na pár dní do centra USTA v Orlandu. Když připočítám letní pobyt v Praze, většinou šest týdnů, je to ideální mix přípravy.“

Kdo v ní má největší slovo?

„Asi já. Hodně času ale tráví s Philippem Oudshoornem, trenérem USTA. Je mu třicet, hrál *college tennis* a oběma nám sedl. Máme podobné názory a shodujeme se, na čem je třeba aktuálně pracovat. Martin hraje relativně dobře, jde nahoru, pořád je tam ale hodně nedostatků a ohromný prostor pro zlepšení. Což je ovšem běh na dlouhou trať. Nejde jen o pilování techniky, je to o zápasech a zkušenostech, kondici, psychickém dozrávání. Nic z toho nelze uspěchat.“

Pokud vím, Oudshoorn se věnuje i Tobiášovi Kodatovi?

Martin mladší: „A ještě jednomu klukovi. Nejvíce času ale tráví se mnou. Co stojí za zmínku: když jsme na turnaji v Americe a hraju proti Američanovi, nesmí mi kouč radit. Ani tleskat. Takže jsem rád, když s sebou mám tatů.“

Co všechno vám krom tréninku hradí USTA?

„Třeba všechny nejlepší juniorské turnaje. A velká pomoc jsou volné karty.“

Martine starší, s kým synovu přípravu nejvíce konzultujete?

MARTIN DAMM JR. (16)

Největší úspěchy 2019:

semifinalista dvouhry na Roland Garros a ve Wimbledonu; spolu s Kodatem juniorský mistr USA »16« v deblu a nejmladší pár, který vyhrál zápas čtyřhry na US Open (nad krajany Kruegerem a Smyczekem 7:6, 7:5) **Žebříček ITF:** 4.

Kouč & klub: Philipp Oudshoorn, USTA & IMG Academy

„V Česku s Robertem Krechlerem, Ivo Minářem, Tomášem Zíbem. Před časem jsem potkal Brada Stinea, někdejšího kouče Jima Couriera; známe se z dob, kdy jsem s Jimem hrával. Pomohl nám; Martin ve Wimbledonu rozehrával jeho svěťence Andersona a Jim na něj mrknul a řekl mi názor. Mluvil o tomtéž, co Martinovi vštěpuje, ale je myslím fajn, když to (Martin) slyší i od někoho jiného.“

Ještě ke stylu hry: jak velkou roli hraje synova výška? A to, že je levák?

„Velkou, hlavně kvůli servisu. Nevýhoda je pohyb, delší regenerace, letadla a hotely. Když ho na cestu do Ameriky posadím do třídy economy, bude se týden dávat dohromady. 199 centimetrů už je hodně. A že je levák, to samozřejmě výhoda je.“

Co mu v posledních týdnech nejvíce opakujete?

„Že je sice dobřej, ale musí zůstat na zemi. Pořád hraje juniorky. Taky jsem byl v jeho věku pátý na světě a vím, co přišlo potom. Čekají ho těžké chvíle. Je ohromný rozdíl hrát finále juniorky v Paříži nebo ve Wimbledonu a pak přijet na challenger a potkat tam průměrného hráče – ten rozdíl je markantní. Nesmí si snižovat sebevědomí, ale makat a zůstat pokorný a trpělivý. Důležité není to, co je dnes, ale co bude za pět let.“

Jaké jsou, Martine mladší, první zkušenosti s mužským tenisem – Prague Open byl první turnaj dospělých, že?

„Ten Španěl přesně věděl, co má dělat, a já trochu šlehl. (Pozn. – Damm prohrál s Vilellou Martinezem dvakrát 1:6.) Musím mít i jiný plán, než to zabíjet. Hlava je důležitá a já jsem trochu prchlivej, ale zlepšuje se to. (*usmívá se*) Zkušenost a sebedůvěra je proti chlapům na jejich straně, to je jasné.“

Jak plánujete další turnajový program, Martine starší?

„Mix těch nejvyšších turnajů juniorů a turnajů Futures a challengerů. Když to mezi chlapy nepůjde, tak zpátky mezi juniory, aby měl Martin zápasy a sebevědomí. Podmínky mít lepší nemůže; díky žebříčku má nárok na volné karty, navíc mu s nimi pomůže USTA i IMG.“

Martin při utkání Prague Open

POJISTÍME VÁS VE VŠECH SMĚRECH

Česká podnikatelská
pojišťovna

957 444 555
www.cpp.cz

VIENNA INSURANCE GROUP

MYSLETE ROK DOPŘEDU

Při přechodu
ze žáků mezi juniory
čeká několik nástrah

Úspěšný přechod z juniorské kategorie mezi dospělé je pro případnou profesionální kariéru klíčový. Neméně důležité je ale zvládnutí posunu ze žáků mezi juniory. Na hráče i rodiče čeká v tomto období množství nástrah. Souvisejí především s nutností přejít na dvoufázový trénink a s náročnějším studiem a blížící se maturitou.

První ze zásadních změn je nutnost upravit celý režim dne. Zatímco mezi staršími žáky stačí trénovat odpoledne, tedy po vyučování, a trávit na kurtu 10-12 hodin týdně, přičemž turnaje zabírají jen víkendy, ve čtrnácti letech ti nejlepší přecházejí do SVT nebo NTC a předpokládá se, že dají tenisu maximum. Což znamená i dvoufázový trénink a větší objem – kolem 15-18 hodin tenisu, k tomu kondici a regeneraci. Hráč by měl trávit v klubu téměř celý den.

Turnaje už jsou celotýdenní a častěji v zahraničí. O pravidelné školní docházce tedy nemůže být řeč. Tím spíš, pokud se hráč mezi juniory chytí. Jakmile se totiž dostane do první stovky žebříčku ITF, přichází režim podobný tomu profesionálnímu. Turnaje v Evropě už nestačí, v lednu je třeba strávit měsíc a půl v Austrálii, potom hrát v Evropě, na konci léta v Americe a na podzim v Asii...

Rodiče však na tuto změnu nebývají připraveni; nemají jasno v tom, zda přejít na studium internetové školy či individuální plán, respektive váhají, jak se školou naložit. Extrémní jsou případy, kdy dítě pošlou na prestižní gymnázium. Bez zásadnějších úlev se ale tenisu nelze dostatečně věnovat. Trénovat dvoufázově takřka výlučně v odpoledních časech není dlouhodobě schůdné; nejde jen o objem, ale i kvalitu.

Do toho se blíží maturita považovaná všeobecně za základ jakékoli budoucnosti. Letět na dva týdny do Izraele (Turecka,

Egypta...) je v tom případě problematické, minimálně tehdy, pokud hráč nepatří mezi nadané a škola mu nevychází vstříc.

JAROSLAV JANDUS

Sedmnáct let byl šéftrenérem I.ČLTK, působil i u fedcupového týmu; pracoval mj. s Krajíčekovou, Kleinovou či Chládkovou, nyní s Bartůňkovou

S přechodem na dvoufázový trénink souvisí i nutnost hrát ve větším klubu. Optimální je jít dopoledne na kurt s trenérem a odpoledne na sparing; což ovšem v menším klubu většinou nelze. Někdy je nutné »poslat dítě do světa«, anebo se dokonce přestěhovat.

Každá taková změna je samozřejmě sázkou na určité riziko. Pokud jsou začátky ve starší kategorii naopak těžší, může přijít deziluze z častých porážek, sny se začnou rozplývat. Ti nejlepší jsou ze žakovské kategorie zvyklí vyhrávat; první kola pro ně bývají snadná, soupeři jsou slabší, případně mladší. Teď ale najednou od prvního zápasu stojí proti fyzicky zdatnějším a (většinou) lepším protivníkům, což je pro ně psychicky náročné.

V první sezoně mezi juniory se často projeví i nedostatky, nad kterými se dosud zavíraly oči. V žakovské kategorii lze jeden či dva nahradit přednostmi; horší pohyb například fyzickou a tvrdými údery. Slabší druhé podání nebo absenci razance a vítězného úderu jistotou a skvělým pohybem. V juniorské kategorii už ne! Slabší podání kvalitnější soupeř ihned potrestá, stejně jako horší pohyb. A s trpělivým vracením bez umění zahrát *winner* také vystačit nelze. Je potřeba komplexnost, slabiny táhnou hráče dolů; odstraňovat je bývá v této fázi pozdě, teď je potřeba pilovat zbraně.

Mezi juniory a s nutností častějšího (a mezikontinentálního) cestování přicházejí i zvýšené nároky na finance a samostatnost, na schopnost mladých hráčů dodržovat režim, i když jsou na dvou třech turnajích v řadě a bez trenéra. Nelze půl dne prolénošit, necvičit, špatně jíst nebo spát v mizerné posteli. Je třeba zachovat režim, kvalitně trénovat a hrát body, být schopen investovat do kvalitního jídla.

Zvažujete-li tedy tenisovou kariéru, myslete na klíčové chvíle s předstihem. A pokud jde o vzdělání, vezměte v potaz variantu internetové školy, která dává velkou volnost. Bez ní se totiž šance na úspěšnou kariéru výrazně sniží.

Zvažujete-li tenisovou kariéru, myslete na klíčové chvíle s předstihem. A pokud jde o vzdělání, vezměte v potaz variantu internetové školy.

NOVÁ PURE STRIKE 2020

DOMINIC
THIEM (AUT)
ATP č.4

PURE STRIKE

SHARP CONTROL

www.babolat.cz

Babolat
PLAY

TEAM BABOLAT PRO PLAYERS MAY PLAY WITH A CUSTOMIZED OR DIFFERENT MODEL THAN THE EQUIPMENT DEPICTED.

Tak hrají vítězové: italský pár Stefano Torrisi - Francesco Vitale došel do finále. To pak vyhrála dvojice Vitale - Petr Roudenský.

VÍTĚZOVÉ BYLI TŘI

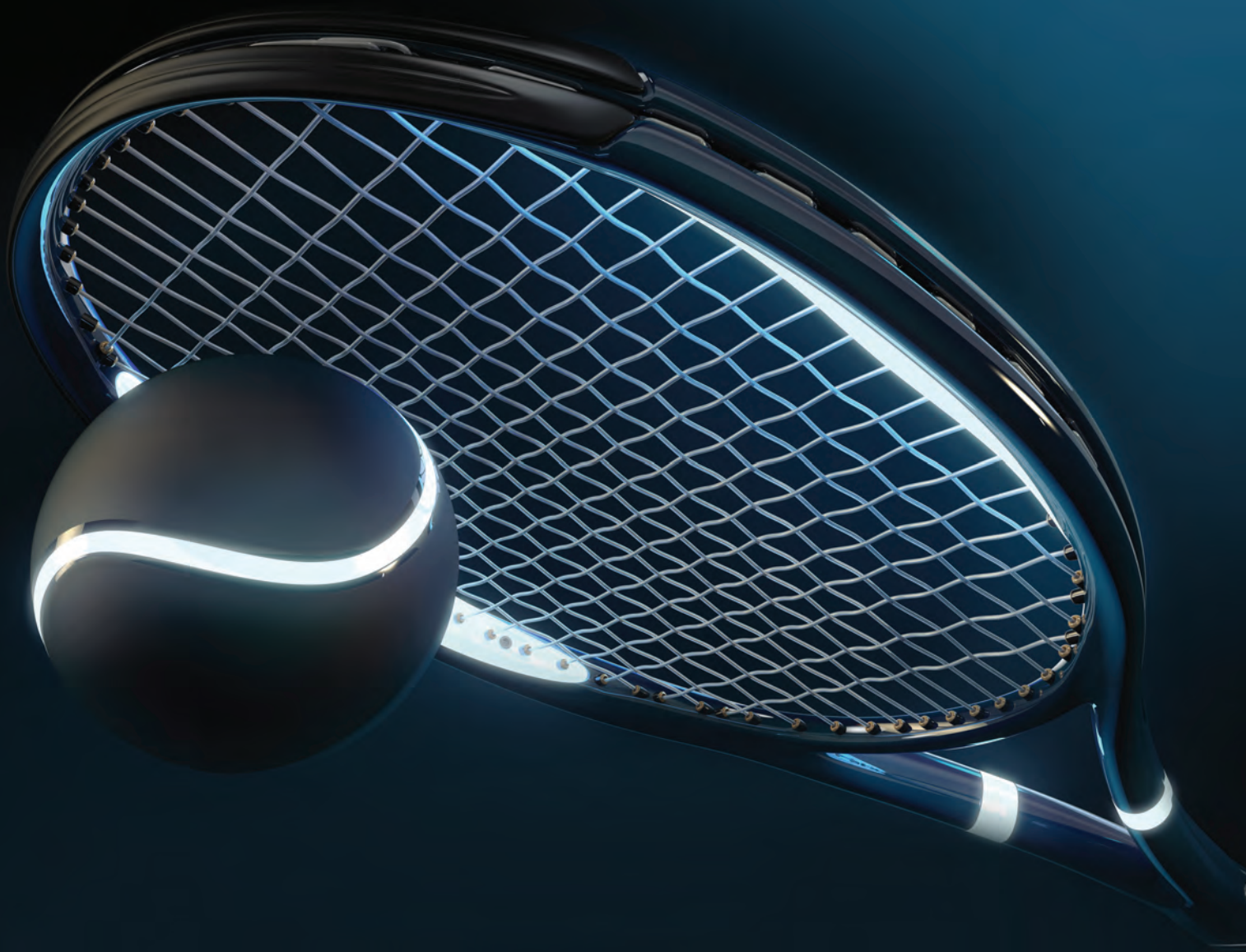
Zajímavé páry, báječný den – štvanická rozlučka s létem se povedla

Naplánovat klubový turnaj na předposlední zářijovou sobotu bylo geniální; aspoň z pohledu počasí. Slunečný den si na Štvanici užilo nejen dvanáct deblových párů, ale dohromady na čtyřicet členů, kteří dorazili alespoň na kávu a v roli diváků či hecířů.

Milan Šrejber s dcerou Lucíí skončili v turnaji dvanácti párů na třetím místě

 Feron

tradice . síla . budoucnost

www.ferona.cz

Nálada na terase restaurace i na kurtech byla pohodová, chce se říct sváteční. Tím spíš, že o zajímavé páry nebyla nouze. Na jednom kurtu Milan Šrejber s dcerou Lucií (skončili třetí), na druhém manželé Šavrdovi, na třetím provozní klubové restaurace Ondřej Slíž, na čtvrtém nezmaři Karel Eliáš a Emanuel Votíпка. Turnaj měli pevně v rukou Vladislav Šavrd a Martin Šustr, samozřejmě bylo občerstvení

Jan Rybín a jeho soustředění při bekhendů

Antonín Mikulec chybí na klubovém turnaji málokdy

pro hráče i podvečerní raut. Šlo o vydařenou rozlučku s letní sezonou – vždyť už den poté se začaly na Štvanici stavět haly.

Začínalo se krátce po obědě, do čtyř skupin bylo nalosováno po třech párech a po vzájemných zápasech postoupili vítězové do finálového pavouka, respektive semifinále. A jména těch

nejlepších? Jsou kupodivu tři. Až do finále to (tradičně) dotáhl italský pár Francesco Vitale – Stefano Torrisi; v bitvě o titul však zaskočil za druhého z nich, jenž musel odjet, Petr Roudenský. Ve finále italsko-český pár udolal dvojici Opluštil – Kubíček 6:2. A dál? To už znáte, všichni výše zmínění, a nejen oni, už pár dnů pilují halový tenis... Tak ať se i zimní sezona vydaří.

Andrea Šavrdová zaujala v neděli nejen krásným outfitem, ale především vytríbeným stylem; ten se zkrátka nezapomíná, ani když se zrovna netrénuje

Lucie Šimůnková s Danielou Novak ve skupině jednou uspěly a jednou prohrály

Petr Roudenský a Francesco Vitale (zleva) s Vladislavem Šavrdou, který jim předal ceny za první místo v turnaji

TĚŠÍM SE.

NA MALIČKOSTI,
AŽ STOJÍ COKOLIV.

POŘÁD JE NA CO SE TĚŠIT.

J&T BANKA | JT BANK.CZ
RŮST. SPOLEČNĚ.

Senioři I.ČLTK mají
na dosah vyrovnání
rekordu TC Parioli

ČTVRTÝ TRIUMF

Jediné vítězství chybí seniorům I.ČLTK k vyrovnání jedinečného rekordu římského TC Parioli – sérii pěti triumfů v CTC Winners Group, finálové skupině sdružení stoletých klubů (Centenary Tennis Clubs). Štvanice si totiž na začátku září v Ženevě připsala už čtvrtou výhru v řadě, když v konkurenci domácího TC Ženeva, Realu Club Polo Barcelona a SALK Stockholm obhájila triumf z Prahy.

Loni vybojoval tým kolem (tehdy nehrajícího) kapitána Ferdy Stejskala vítězství na domácích kurtech; jeho soupeři byly stockholmský Kungliga LTK, Malahide LTCC z Dublinu a HLTC Leimonias z Haagu; na rozhodujícím bodu a jistotě účasti v Ženevě se podílela i Helena Suková. Letošní složení finálové skupiny bylo (až na I.ČLTK) odlišné, vítěz ovšem stejný.

Po pátečním příjezdu do Ženevy organizátoři turnaj vylosovali; na tým I.ČLTK ve složení Ferda Stejskal, Jan Krejčí, Adam Fröhlich, Lukáš Vojtěchovský, Kristýna Koulová-Stejskalová, Kamila Allertová a Iva Šimůnková čekala v sobotním semifinále Barcelona. A nebyla to těžká překážka na cestě ke čtvrtému

vítězství v turnaji. Po dvouhrách bylo skóre 6:0 pro Štvanici, konečný výsledek zněl 8:1! To druhé semifinále bylo na ostří nože – domácí Ženeva, jeden z osmi klubů-zakladatelů sdružení CTC, triumfovala až díky deblům, protože po dvouhrách byl stav 3:3.

V neděli se hrálo o třetí místo a o titul. Štvanice vedla po dvouhrách nad Ženevou 4:2 a k dalšímu triumfu chyběl bodík. V mixu ho získali Lukáš Vojtěchovský s Kamilou Allertovou. Konečné skóre: 6:2, poslední mix zůstal nedohrán. A pohár se znovu vezl do Prahy...

„Ztratili jsme jen tři body z osmnácti, to je myslím pěkný výsledek,“ glosoval vítězství Adam Fröhlich, který si zahrál

turnaj CTC poprvé. „Atmosféru CTC jsem poznal loni, když jsem byl s dětmi jako kapitán v irském Carrickmines. Ale zahrát si, navíc finálový turnaj, byla úplně jiná výzva.“

Nejen jemu se v Ženevě líbilo; prostředí plné zeleně u tamního jezera nadchne každého. „Je to jeden z nejhezčích klubů, které jsem poznala,“ svěřila se Iva Šimůnková a Adam se přidal: „Krásný klub v klidném prostředí. Antuka je jiná než na Štvanici, ale zvykli jsme si rychle. Navíc jsme měli štěstí na počasí a i společenská stránka se povedla.“

Řeč je především o sobotní společné večeři. Zejména finalisté ji ale nechtěli příliš natahovat. „Odpovědnost vůči klubu nám velela, abychom před finále nic nepodcenili, a tak se šlo spát před půlnocí,“ smál se Adam. „Úroveň tenisu byla velmi slušná a souboj týmových jedniček ve finále přinesl neskutečný tenis se šťastným koncem pro nás, protože Honza (Krejčí) vyhrál. Celkově to byl fajn víkend s dobrým tenisem i příjemnou atmosférou a hlavně – měli jsme bezvadný tým. Jsem rád, že jsem mohl být u toho.“

Stojí za zmínku, že pohár a medaile za vítězství předával hráčům I.ČLTK Petr Šimůnek, který je viceprezidentem CTC s odpovědností za soutěže. Z pohledu Štvanice se mu zatím v této roli daří mimořádně.☺

Po finále; vlevo tým Ženevy, vpravo vítězové. Zprava Kristýna Koulová, Kamila Allertová, Ferda Stejskal, Lukáš Vojtěchovský, Adam Fröhlich a Jan Krejčí. Na snímku chybí Iva Šimůnková.

CENTENARY TENNIS CLUBS

Kvalita prověřená časem

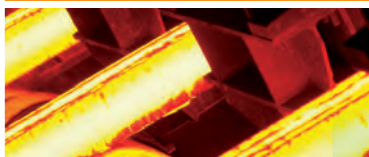
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,

739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,

tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

www.moravia-steel.cz

PŮLSTOLETÍ NA ŠTVANICI

Seznamte se s těmi, pro které je klubismus zákon

Pokud lze i pro amatérské hráče použít výraz LEGENDA, pak vám tři borce, kteří jimi na Štvanici bezpochyby jsou, představíme. **VLADIMÍR HORČIČKA, JIŘÍ OPLUŠTIL A EMANUEL VOTÍPKA** totiž do I.ČLTK patří už téměř padesát let! A tak jsme jim položili sedm totožných otázek.

Vladimír Horčíčka je na Štvanici takřka každý den, a nejen proto, že bydlí opravdu za rohem

VLADIMÍR HORČIČKA (71)

1/ „Jsem Pražák, ba Štvaníčák – narodil jsem se na kurtu číslo 2, kde stávala porodnice. Takže jsem klubovou příslušnost měl jasně danou. *(směje se)* Za I.ČLTK jsem hrál v mládí hokej, tenis jsme měli jako doplňkový sport.

A protože jsem ho hrál rád, stal jsem se v roce 1970 na Štvanici členem. Už jsem pamětník, občas se mi vybaví bujaré večírky ve staré klubovně, které táhl Pavel Huťka a kterých se účastnil i Honza Kodeš. Mimochodem – jednou jsem si s ním zahrál, to když neměl sparing a vzal nás s Petrem Levým na milost. I tohle je věc, kvůli které pro mě má Štvanice zvláštní kouzlo. S wimbledonským vítězem si jinde zahraje jen těžko.“

2/ „Když jsem před třiceti čtyřiceti roky přišel do klubu, vždycky tady

sedělo pět lidí, kteří měli chuť si zahrát, takže jsem pokaždé našel partáka. Hráli jsme i s mladými, s dětmi. I pro ně mělo určité smysl, že si zahráli s dospěláky, že poznali jiný tenis. Dneska je taková věc pase...”

3/ „Tuším, že jsem se kdysi dostal do semifinále singlu v turnajích rekreačních hráčů, které organizoval Ivan Chýla. Měl to neskutečně promakané, hrálo se od kvalifikace po hlavní turnaje a Masters, bodovalo se jako na profiokruhu; tehdy se ještě připisovaly body i za vítězství nad dobře umístěnými hráči. Byla to zábava, dokonce se k turnajům tiskla extra brožurka.“

4/ „Těší mě, že je tady komplexní vyžití a nejen tenis. Odjakživa chodím rád do fitka, v létě do bazénu, najdu tady

1. Kdy a jak jste se dostali na Štvanici?
2. Vaše »nejvůsatější« vzpomínka?
3. Největší výhra na domácích kurtech?
4. Co se vám v klubu nejvíc líbí?
5. Chodíte (ne)jen hrát?
6. Co vám v I.ČLTK (ne)chybí?
7. Prání pro příští desetiletí?

i partáky na šachy. A už jsem to zmínil: je příjemné potkat tu současné nebo bývalé velké hráče. Pozdravit se s nimi, vidět je zblízka trénovat, prohodit s nimi pár slov. Ale především mě tady vždycky držel klubový život, společnost. Jsme jako velká rodina.“

5/ „Chodím pravidelně i do sauny, do fitka, jsem tady skoro každý den. Jirka Hřebec mi říká, že kdyby tu všichni trávili tolik času jako já, vyrostla by na Štvanici spousta světových hráčů.“ *(směje se)*

6/ „Fitko a bazén, to je pro mě skvělý bonus. A co mi naopak chybí? Delší letní sezona. Z mého pohledu člena, který hraje za roční příspěvky jen v letní sezoně, se haly nafukují příliš brzy, v době, kdy je ještě často hezky a dá se hrát venku. To je asi jediné, co mě mrzí.“

7/ „Zůstat fit, abych sem pořád mohl chodit nejen na kafe, ale sportovat.“

JIŘÍ OPLUŠTIL (66)

1/ „Na Štvanici jsem si poprvé zahrál někdy v sedmadesátém jako host – se svým tehdejším šéfem Gustavem Bürgermeisterem. Členem I.ČLTK jsem od roku 1980. Takže pamatuju starou klubovnu i tehdejší atmosféru, manžele Součkovy, se kterými jsme se přátelili; s jejich synem Josefem jsme v kontaktu dodnes.“

2/ „Je jich víc, ale často si vzpomenu, jak pan doktor Souček odcházel navečer do hospody a na Růženku se obracel s otázkou, co bude dnes k večeři.

Vivus

Domy plné života

NOVÉ BYTY ARGENTINSKÁ

Praha 7 – Holešovice

Bydlení 400 m od metra i tramvaje

www.vivus.cz

800 186 186

Jiří Opluštil při posledním klubovém turnaji v deblu

Růženka opáčila: Bobíkovi kup křídla a mně žervé." *(směje se)*

3/ „Už je to nějaký rok, ještě před povodněmi. Na šestce jsem při klubovém handicapovém turnaji porazil Vládu Šavru. Asi špatně určil handicap.“

4/ „Mám úctu ke zdejší tradici a líbí se mi rodinná atmosféra. Teď sem s manželkou chodíme i za našimi hortenziemi, které jsme před časem s panem Pikorou vysadili u bazénu a o které se staráme. Honza Kurz s oblibou říká, že sem chodí kvůli nim, že ho pohled na ně vždycky nesmírně potěší.“

5/ „Chodíme hlavně na tenis, ale v létě i k bazénu a v zimě do sauny. Regenerace v novém je naprosto parádní, jako na zámku, takže si ji užíváme. Ale na prvním místě je tenis, to je náš životabudič. Hrajeme se ženou nejčastěji spolu; manželství to neničí, vždycky se navzájem pochválíme.“

6/ „Co mi příští rok určitě nebude chybět, to je stavební činnost. *(směje se)* Snad brzy dokončí nejen dostavbu areálu, ale i rekonstrukci Negrelliho viaduktu a náplavku. Taký skatepark by mi nechyběl, ale to je asi marné přání. A jako velký fanda tenisu jsem naopak rád, že tady každý den vidím velké hráče jako je Honza Kodeš, Jirka Hřebec, nebo kluky, které znám odmalička.“

7/ „Velmi jednoduché: aby nám co nejdéle vydržely ty naše poloosy a mohli jsme pořád chodit hrát.“

EMANUEL VOTÍPKA (76)

1/ „Jako kluk ze Strašnic jsem občas chodíval hrát na Teslu, ale s teniselem jsem doopravdy začal až na Štvanici. Členem jsem se stal v pětasedmdesátém. Byl jsem zaměstnancem Dopravního podniku, takže se to vyloženě nabízelo, navíc jsme tenkrát platili příspěvky asi stokrát; to je dnes úsměvné. Starý pan Křenek nám tehdy dával za dvacku lekce. Zpočátku jsem tady neměl partáka, ale rychle jsem se seznámil a zapadl.“

2/ „Kdykoli jsem šel kolem tréninkové zdi, hrála tam jedna pěkná slečna. Tak jsem pokaždé váhal, jestli ji nemám oslovit. Za čas jsem zjistil, že to je mistryně republiky Marie Neumannová. Ještě že jsem byl zticha... Ale ona byla moc slušná, určitě by mě bývala neodmítla.“

3/ „Při jednom klubovém dni jsme s Pavlem Jandou celý turnaj vyhráli – respektive vyhrál ho on, hrozně se chudák nadřel. Už to bude dobrých patnáct let.“

4/ „Prostředí a atmosféra. Už se tady dobře známe a i díky tomu je to tu fajn.“

5/ „Chodím hlavně na tenis, ale v létě zajdu i do bazénu. A těším se, že po osmdesátce začnu chodit i do fitka.“ *(směje se)*

6/ „Nechybí mi tady vůbec nic a jsem rád, že v klubové restauraci čepují plzeň.“

7/ „Aby nám to pořád běhalo. Snad mi to půjde jako některým vzorům, které tu mám – třeba doktoru Barnetovi, který je ještě o nějaký rok starší.“

Emanuel Votípka jako by sondoval slabiny příštího soupeře (a žádné neviděl)

ambicore

INTERIM MANAGEMENT | CONNECTING BUSINESS

ZA SVĚDKY ŠLI »DEBLISTÉ«

Aneb dvakrát ANO
s čerstvými ženáči
Jiřím Hřebcem
& Janem Šátralem

Jeden má s mixem bohaté zkušenosti, chce se říct grandslamové. Druhý tuhle specifickou disciplínu, vyžadující spoustu tolerance, přizpůsobivosti a rozdělení rolí, teprve rozjíždí. Co je naopak spojuje: oba řekli životní ANO v srpnu. **JIŘÍ HŘEBC** (69) ve Vyšším Brodě partnerce Janě, s níž má patnáctiletou dceru Báru, **JAN ŠÁTRAL** (29) zase ve Ctěnicích u Prahy tenistce Denise Allertové, s níž začal randit před pěti lety. A tak jsme jim položili několik nezáludných otázek...

Tajemství úspěšného debla i mixa je prý ve výběru dobrého partnera – vybírali jste uvážlivě?

Jiří Hřebec: „Dvacet let jsem nad tím přemýšlel a testoval to, takže snad ano. A to mám k dobru ještě jednu starší a delší zkušenost. Takže jsem přesvědčen, že jsem se určitě nespletl.“

Jan Šátral: „To se teprve uvidí... Několik deblů, kterým to moc nefungovalo, už jsem potkal, ale věřím, že to nebude náš případ.“

Kdy a kde jste se prvně potkali?

JH: „U Jirky Buka na Slavoji, Jana mu tam svého času pomáhala. Je to přesně dvacet let.“

JŠ: „Asi před pěti lety na turnajích Futures v Turecku, z těch domácích jsme se neznali. Tehdy jsem měl ještě jiného partáka. (smích) Ale pak jsme si s Denčou začali psát, vídat se, a když holky vyhrály v roce 2014 Fed Cup, na party se nás Petra Kvitová zeptala, jak to spolu vlastně máme. Tak jsem to řekl, takové první malé ANO.“

Co naznačily první společné tréninky? Respektive v případě Jirky: Co ukázalo prvních dvacet společných sezon?

JH: „Půjde to, to vím stoprocentně. Žádnou další změnu aspoň neplánuju.“

JŠ: „Zatím to vypadá dobře, od svatby jsme se viděli jen asi čtrnáct dnů... Ale zítra jdeme trénovat.“

Jak to přišlo, že jste se »domluvili« zrovna ve Vyšším Brodě, respektive ve Ctěnicích, a ne třeba na Štvanici nebo ve Wimbledonu?

JH: „Jiná varianta než Vyšší Brod neexistovala. Do tamního mlýna na ostrově k Mílovi a Saše Ouředníkovým, kde jsme se vzali, jezdíme už dvacet let. Dávno jsme si řekli, že až jednou, tak jediné tam.“

JŠ: „Zámeček Ctěnice byl na doporučení, první místo, kam jsme s Denisou volali. A bylo to po všech stránkách super: veškeré zázemí, restaurace, péče. Moje zatím nejlepší svatba...“ (smích)

Myslím, že už to společně dohrajeme. Aspoň já se na to chystám zcela určitě.

Jiří Hřebec

Novomanželé Hřebcovi s dcerou Bárou a bišonkem Nelinkou

Moje zatím nejlepší svatba!
Snad spolu pár turnajů odehrajeme...
Jan Šátral

Skvěle naladěni novomanželé Šátralovi na zámecké zahradě ve Ctěnicích

Kdo byl na prvním ostrém zápase v roli kouče?

JH: „Já měl jako svědky Jirku Buka a Mílu Ouředníka, majitele mlýna. Byli ohození jako dva mafiáni; černé kalhoty, bílé košile, kšandy, slamáky...“

JŠ: „Já měl taky deblisty – Romana Jebavého a Libora Salabu.“

Pitný režim jste dodrželi?

JH: „Já na něj bohužel významně dbal už o den dřív. A v den D to bylo velmi pestré; jenom Maki pila jako jediná minerálku.“

JŠ: „Poctivě. Padlo sto dvacet lahví vinného ionťáku a spousta dalšího pití, hlavně zelená minerálka šla na dračku. Ten, kdo nám svatbu zařizoval a zajišťoval pití, se smál, že jsme blázni a nemůžeme to vypít. Jo jo, spletl se...“

Jaká byla atmosféra v hledišti a kdo fandil nejhlasitěji?

JH: „Přišlo na nás málo lidí, nakonec to byla jenom taková exhibička, že jo...“

Komorní záležitost, asi pětatřicet hostů. Seděli jsme u ohně, hrálo se na kytaru. Bylo to bezvadný.“

JŠ: „Skvělá! Měli jsme sto čtyřicet fanoušků. Do role rozjížděče se okamžitě převtělil Roman Jebavý. Ale neměl to složité, skoro všichni se rychle připojili.“

Kdy plánujete nejbližší soustředění?

JH: „Na podzim na Zanzibaru.“

Na doporučení Janiny kamarádky, takže se obě holky těší. Jinak se ale »soustředujeme« neustále, vlastně každý den, jakmile se probudím...“

JŠ: „Hned potom, co skončí turnaje, takže v listopadu. Asi vyrazíme do hor, i proto, že jsme si pořídili švýcarského ovčáka. Jmenuje se Maui a zatím je to mrňous, ale už nás pěkně cvičí. Bude to dost ostřej kouč.“

Kdo rozhoduje o zásadních věcech typu turnajový program, taktika pro zápasy, smlouvy...?

JH: „Asi já. Ale Jana dělá spoustu potřebných věcí okolo. Třeba obíhat úřady nebo za mě zaplatit pokutu, to je její doména. I svatební cestu zařídila ona.“

JŠ: „Myslím si, že já, ale nechci to zakřiknout. Ještě to není úplně jisté.“

Na kurtu se zdá, že vám to skvěle funguje – nebo to někde drhne?

JH: „Všechno klapě naprosto dokonale, oba víme naprosto přesně, kdy přeběhnout...“

JŠ: „Zatím vůbec. Výjimečně někdo pokazí kratas, ale to je prkotina.“

A jak vidíte perspektivu spolupráce?

JH: „Myslím, že už to společně dohrajeme. Nevím, jak Jana, ale já se na to chystám zcela určitě.“

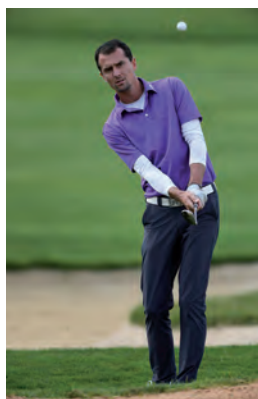
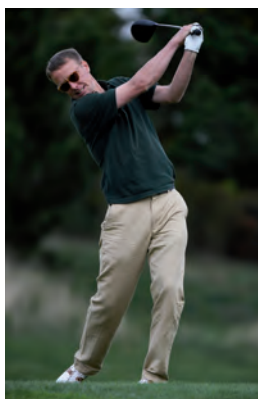
JŠ: „Uvidíme, jak budeme hrát. Když se nám bude dařit, tak spolu snad pár turnajů odehrajeme...“

Vojtěch Flégl chvíli poté, co mu Vladislav Šavřda předal ceny pro mistra I.ČLTK

PARÁDNÍ ROK **S** TITULEM!

Klubové
mistrovství
v golfu vyhrál
na Albatrossu
Vojtěch Flégl

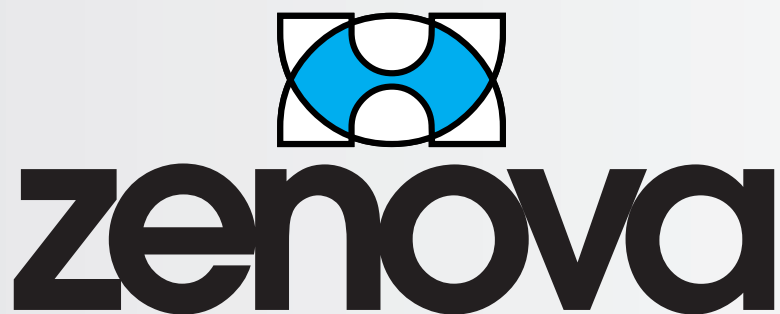

Jsou skvělí, ale neumístili se... Zleva Ferda Stejskal, Petr Šavřda a Vladimír Šmicer.

Znovu Albatross, znovu nádherný den a – po čtyřletém kralování Ferdy Stejskala se stal mistrem I.ČLTK Vojtěch Flégl! Předposlední zářijové úterý zakončil stylově: na osmnáctce zahrál birdie a zapsal 79 ran. „Konečně se Ferdovi nedívám na záda,” ulevil si chvíli po vyhlášení s úsměvem vítěz, který také snižoval handicap.

Martin a Karolína Šustrovi

Poskytované služby:

- ✓ Správa nemovitostí
- ✓ Technické služby
- ✓ Generální úklidy
- ✓ Zahradnické služby
- ✓ Administrativní služby
- ✓ Komplexní úklidové služby

O nás:

- ✓ Celorepublikové pokrytí
- ✓ 24 hodinová havarijní služba a Help desk
- ✓ Profesionální vybavení
- ✓ Intrasoft – software optimalizující náklady klienta
- ✓ Ekologicky šetrné čisticí prostředky

ZENOVA services s.r.o.
Purkyňova 2121/3, 110 00 Praha 1
T - 224 223 116, E - zenova@zenova.cz
www.zenova.cz

Tak pálí Mirek Horák, vzadu Petr Roudenský

Co se asi Vláďovi Šmicovi nepovedlo?

Jiří Fencel s autorem článku sledují ty lepší

Manželé Truhlářovi ve výborné náladě

Drive Jana Šubíka

Vydařený bunker shot Ivany Rybínové

Tři nejlepší v kategorii hcp 13,1-36: zleva druhý Pavel Hutka, vítěz Jiří John a třetí v pořadí Jiří Weigl. Vpravo Vladislav Šavrdou.

Vojtovi se však nepovedlo jen klubové mistrovství, ale celá golfová sezona. Hodnotit ji mohl vcelku pyšně. „S Vláďou Šavrdou jsme porazili na hlavu dvojici Vízek-Šmicer, letošní skóre 5,5:1,5 si za rámeček nedají. (smích) Vyhrál jsem turnaj tenistů v Kácově, měl jsem štěstí, že jsem patřil do vítězného týmu při ProAm PGA European Tour na Albatrossu, stal jsem se mistrem I.ČLTk a končím sezonu na zatím nejnižším handicapu – 5,6. Zatím to jde pořád nahoru, což mě těší. Jenom mám obavu, že už si to zlepšování dlouho užívat nebudu,“ smál se nový šampion.

Ve Vysokém Újezdu se sešla třicítka hráčů, mezi nimiž byly i dvě dámy a několik hostů včetně bývalého kancléře Jiřího Weigla, Vladimíra Šmice a Ladislava Vízka. A poprvé i kouč Lucie Hradecké Jiří Fencel; ten si s golfem začal před dvěma lety a zcela mu propadl.

„Odhaduju, že jsem za ty dva roky odehrál šedesát kol,“ přemítal chvíli po dohrání turnaje. Nejčastěji ho potkáte na Karlštejně, kam to má z Koněprus co by kamenem dohodil. Výkon ani výsledek na Albatrossu (100 ran, 25 bodů) ho sice neuspokojily, ale měl to těžké: o den dřív totiž ve Mstěticích výrazně snížil handicap – na 10,8! Jestli vydrží drivy a přihrávky ještě dva roky vylepšovat, po dalších šedesáti osmnáctkách vpluje mezi favority.

„Začal jsem s golfem díky hecování kamarádů a taky kvůli Lucčinu zranění kolena. Při dlouhé rehabilitaci jsme trávili spoustu času v Dříteči a já měl hodně volna a na driving v Kunětické Hoře to bylo jen pár kroků,“ přiblížil Jirka. Pokud jde o jeho novou vášeň, těší se na spoustu věcí: „Na single handicap, na turnaje tenistů, do Indian Wells, kde jsou nádherná hřiště, a taky na to, až si jednou zahraju s Luckou. Je toho zkrátka hodně...“

Sluší se dodat, že jednotlivé kategorie Mistrovství I.ČLTk vyhráli na Albatrossu Karolína Šustrová (39/80) před Vojtou Fléglem (37/79; kat. 0-13), resp. Jiří John (38/89) před Pavlem Hutkou (37/-; kat. 13,1-36). V mistrovství klubu na rány pak za vítězem skončili od druhého do pátého místa Martin Šustr (81), Petr Šavrdou, Jan Šubík (oba 82) a obhájce titulu Ferda Stejskal (85).

kapsch >>>
challenging limits

Kapsch Telematic Services

Zdoláme každou výzvu

Již 13 let vybírá Kapsch pro Českou republiku mýtné od autobusů a nákladních automobilů s hmotností nad 3,5 tuny. Na dálnicích a vybraných úsecích silnic 1. třídy o celkové délce tažka 1500 kilometrů se díky tomu dosud vybralo již 106 miliard korun, a to s mimořádnou účinností překračující 99,6 procent. Prostředky z mýtného tak vydatně pomáhají budovat a udržovat

tuzemskou silniční infrastrukturu. Samotný elektronický mýtný systém, který dodala a provozuje společnost Kapsch, se z vybraného mýta zaplatil už za prvních sedm měsíců fungování. Česká republika si pořídila inteligentní, efektivní a provozně nenáročný stroj na peníze, kterým se ročně jezdí inspirovat desítky zahraničních delegací.

>>> www.kapsch.cz

Nový Passat Variant.

Operativní leasing
pro podnikatele
8 086 Kč
bez DPH měsíčně

Řídí se zkušeností.

Ve svých 46 letech už ví, na čem opravdu záleží. A proto Vám nový Passat Variant přináší inovativní světlomety s technologií LED-Matrix, stálé online připojení a řadu vyspělých asistenčních systémů. Ať už cestujete za prací nebo vezete rodinu, nový Passat Variant Vám chce usnadnit nejen jízdu, ale i každodenní život.

**Volkswagen
Financial Services**

Úvěr. Leasing. Pojištění. Mobilita.

Volkswagen

Vzorový příklad operativního leasingu na vůz Passat 1,5 TSI ACT v ceně 777 900 Kč. Doba pronájmu 48 měsíců a nájezd 15 000 km ročně. Uvedená pravidelná měsíční splátka 8 086 Kč bez DPH. Tato nabídka platí pouze pro podnikatele. Splátka obsahuje záruční a pozáruční servis po celou dobu pronájmu vozidla, dále obsahuje povinné a havarijní pojištění s 10% spoluúčastí. Tato indikativní nabídka není nabídkou ve smyslu § 1732 zákona č. 89/2012 Sb, občanského zákoníku, a jejím přijetím nevzniká mezi společností ŠkoFIN s. r. o., a druhou stranou závazkový vztah. Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 4,2–7,1 l / 100 km, 111–163 g/km. Foto je pouze ilustrativní. Akční nabídka platí do vyčerpání zásob.